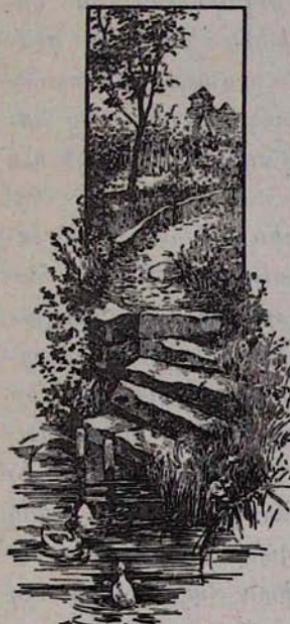

ՄԻ ԷԶ ՆԵՐՍԻՍԵԸՆ ԴՊՐՈՑԻ ՊԱՏՄՈՒ- ԹԻՒՆԵՑ

Կերսիսեան Հոգևոր Դպրոցի վերջին հոգաբարձական ընտրութեան առիթով տեղւոյս լրագրութեան մէջ երկեցան մի շաբթ յօդուածներ, որոնց մէջ անխնայ քննադատւում էր ազգիս Վեհափառ Հայրապետի՝ մեր թեմական Հոգևոր Դպրոցների հոգաբարձութեանց վերաբերեալ մի կարգադրութիւն, համարելով այն երջանկայիշատակ Տ. Մատթէոս կաթոլիկոսի դրուած կանոնների, վերջին քառասուն տարուայ ընթացքում գործադրութեան մէջ եղած կանոնադրութեան հակառակ և առհասարակ ժողովը իրաւանց զէմ բռնաբարութիւն և այն և այն:

Այդ կարգադրութիւնը հետեւեան է.

Ազգիս Ա. Հայրապետը, անշուշտ յարգելի պատճառներից դրդուած, շրջաբերական կոնդակ հրատարակեց, որով հրամայում էր բոլոր թեմական հոգևոր Դպրոցների հա-

մար ընտրել հոգաբարձուներ վեց վեց հոգի աշխարհականներից, 6 — ական անձնափոխանորդներով և երկերկու անձն հոգեստականներից:

Մենք չենք խօսում թէ ուր ինչ կերպ կատարուեց ընտրութիւնը, սակայն ըստ էութեան Հայրապետական հրամանը զրեթէ կատարուեցաւ:

Հայրապետի կարգադրութեան մէջ գտնում էին երկու գլխաւոր կէտ փոփոխուած նախկին կարգերի դէմ, իսկապէս ասելով երկու նորութիւն. — առաջինը որ տասներկու հոգաբարձուի փոխարէն նշանակուած էր վեց հոգաբարձու և երկրորդ՝ որ այդ վեցի վերայ աւելացնելում էր և երկու քահանայ հոգաբարձու:

Մենք մեղ թոյլ չենք տալ Աղդիս Հովուապետի արած այդ կարգադրութիւնը քննագատել իմանալու համար թէ որ աստիճան նպատակայարմար է նոր կարգադրութիւնը և թէ ինչքան անհամապատասխան և ապարդիւն էր նախկին կազմակերպութեան գործունէութիւնը մեր հոգեստ Դպրոցներում մանաւանդ ներկայ խիստ փափուկ ժամանակներում։ Բայց մար պարտքն է պարզել մեր ընթերցողներին մի գլխաւոր հանդամանը և հանել նոցա մոլորութիւնից, այն է ակնյայտնի կացուցանել նոցա առաջ, թէ որքան հոգ էր Վեհափառ Հայրապետի այդ կարգադրութիւնը։

Ուստի և վստահանում ենք առաջ բերել մեր ունեցած տեղեկութիւնները վերոյիշեալ երկու խնդիրների վերաբերմամբ, օգտուելով յարդելի պ. Ա. Երիցեանի հնադարանից և այլ աղբիւրներից։

Ներսէս Ե. Կաթուպիկոսը իւր հիմնադրած ուսումնարանի համար պահում էր միշտ երեք աշխարհական հոգաբարձու, որոնց և յանձնում էր Դպրոցի տնտեսական մասի կառավարութիւնը և մասամբ ուսումնական մասինը թեմակալ առաջնորդի և տեսչի հետ, որ նոյնպէս յաճախ

հոգեբռական էր լինում, օրինակ Ալամդարեան վարդապետը, Տէր Գարբիէլ Պատկանեան բահանան:

Յաշտնի է, որ երբեմն իշխանաւորներ բնական ձրգտումն ունին ըստ կարեւոյն աշխատել ստուեր ձգել իւրեանց նախորդի զործունէութեան վերայ, որպէս զի ինքանիր փայլն, մանաւանդ եթէ իրանք աւելի անընդունակ են իրանց եռանդով և զործերով նսեմացնել իրանց նախորդի փառքը, ինչպէս լինում է և ամեն հայ թերթի հետ, որոնցից իւրաքանչիւրը իրանով է կարծում սկսած լինել ամբողջ հայութիւնը:

Գուցէ այս ձգտումը եղաւ պատճառ, անշուշտ և Դպրոցին մի իրական ծառայութիւն մատուցանելու փափազը, մանաւանդ որ արդէն սկսել էին տրատունջներ բարձրանալ հասարակութեան միջից երրեակ հոգաբարձութեան զործած զանազան զեղծումների մասին Դպրոցի շահերի դէմ, որ ի Տէր հանգուցիալ 8. Մատթէոս կաթուղիկոսը ցանկացաւ մի վսփոխութիւն մտցնել ներսիսեան Դպրոցի փարչական կազմակերպութեան մէջ, ուստի և 1861 թուի յունիսին կոնդակով Թիֆլիս ուղարկեց ս. Եղիազար Եպիսկոպոսին, քննելու Դպրոցի հաշիւները և առաջնորդի հետ հոգալու Դպրոցի բարեկարգութեան մասին, և ուղարկեց մի թերթի վերայ զրուած «Հենական Կաթուգիծ» Տէկնիսոյ Հայոց աղքանչն Հոգեւոր ներսիս Դպրոցի աշխատանքները, որոնց հիման վերայ յետոյ Թիֆլիսում խմբագրուեցաւ նոր կանոնադրութիւն Դպրոցի համար:

Այդ սկզբունքները հինգ յօդուածներից էր բաղկացած, որոնցից հինգերորդը հետեւալն է.

«Թիֆլիսոյ Հայոց աղղային Հոգեւոր Դպրոցն պարտիւնինել միշտ ի լիակատար կախման ծայրագոյն Պատրիարք»

«կաթողիկոսի և Սինօդի սրբոյ էջմիածնի. վիճակաւոր «Արքապիսկոպոս տեղոյս պարտի մնալ միշտ ըստ կոչման «Իւրում առաջին հոգատար և նախագահ խորհրդարանի «կառավարութեան Դպրոցին, իսկ այլ անդամներ այնք խորհրդարանի պարտ էին ընտրի ի ձեռնային հաստիութեան ամենայն չայոց։ Թիւ հոգարարձուաց կամ անդամոց խորհրդարանի պարտ է լինել ընդ նախադահութեամբ վիճակաւորն երկոտասան»։

Ես էր 1861 թուին. նոյն թուին էր նաև, որ Տ. Մատթէոս կաթողիկոսը կմնդակ արձակեց իսպառ վիրացնել որդեգրութիւնը ներսիսնան Պղբոցում։

Մատթէոս կաթողիկոսի տուած վերոյիշեալ 5 յօ-
վուածով սկզբունքների հիմնական կետերից մէկն էլ ու-
րեմն այն էր, որ պէտք է խմբավրուէր մի այնպիսի կա-
նոնագրութիւն, որի գորութեամբ հոգարարձու ընտրուէին
թէ Նէշշյահներ և Աէ աշխառէ աներ առանց խտրու-
թեան, և այս շատ հասկանալի էր, որս ինեւն նախ Պըպ-
րոցը ՀՊԳԵՒՈՒ կոչումն ունէր, հոգեորականներ պատրաս-
տելու նպատակ, և ապա ինչ խտրութիւն կարելի էր զնել
աշխարհականի և եկեղեցականի մէջ, որ առաջ էր գալիս,
ինչպէս և այսօր առաջ է գալիս նոյն աշխարհականներից
և նոյն ժողովրդից, ժողովուրին ու հոգեորականութիւնը
միշտ մի ամբողջութիւն են կազմել, այդ հէնց հայ եկեղե-
ցու բուն հոգին է և աչ մի ոյժ չէ կարող նոցա միմեան-
ցից բաժանել, հակառակ ցանկութեան օտար և օտարա-
մոլ չարամիտների։

Բայց գեռ մենք չաւարտեցինք մեր խօսքը։

Կանոնագրութեան նախագիծը կազմուեցաւ, հոգա-
րարձուների թիւը տասը որոշուեցաւ եկեղեցականներից
և աշխարհականներից։ Հայրապետն այն աստիճան գոն

էր, որ տասը թիմն ոկզում քիչ համարեց և ասաց «թող տասներկուք ըլլայ առաքելոց թուով», եւ վերադարձուեցաւ Թիֆլիզ, վերջնական խմբագրութիւնից յետոյ կաթուղիկոսը հրամայում է 12 հոգաբարձուների ընտրութիւն կատարել:

Ընտրական կրնգակի մէջ ասուած է լինում, որ նոցա ընտրեն քաղաքի իշխանների և առաջաւոր անձանց միջոցով. իշխանները, որոնք շատ չէին թուով, առաւելապէս կողմնակից էին այն ժամանակուան առաջնորդ Սարգիս Արքեպիսկոպոս Հասան-Զալալեանին, որին դէմ էր ոտեղայն հասարակ ժողովուրդը։ Ընտրութեան համար Թիֆլիս եկած Մակար Արքեպիսկոպոսը, ցանկալով ընտրել տալ այնպիսի անձանց, որոնց ինքը ժողովուրդը համարում է այդ գործում առաջաւոր, առաջարկեց ընտրութեան այն ժողովսկական եղանակը, որը զործադրում է մինչև այժմ և որին համաձայնեցաւ նաև Սարգիս Արք եպիսկոպոսը։

Ընցաւ վրան երեք տարի և կաթուղիկոսը 1864 թուի հոկտեմբերի 1-ին թ. 451 կրնգակով պատուիրեց առաջնորդ Մակար Արքեպիսկոպոսին հագաբարձական նոր ընտրութիւն անել 1861 թուի պատշաճարների ձեռքով։

Առաջնորդի ծանր հիւանդութեան պատճառով այդ ընտրութիւնը տեղի է ունենում Դեկտեմբերի 13-ին և ընտրութեան 12 հոգաբարձուներ և 4 կանդիտատներ։ Մակայն այդ միջոցին պատահում է հետևեալլ.՝ քաղաքիս շորս եկեղեցիների, այն է Զամքուեցւոց, ս. Նշանի, նորաշնի և ս. Սարգոսի, ծխականներից ոմանքը ընտրութիւնից մի քանի օր առաջ և նոյն իսկ ընտրութեան ժամին ներկայացնում են Մակար Արքեպիսկոպոսին միանման, բառ առ բառ միակերպ բողոքագիրներ, բոլորն էլ գրուած 1864 Դեկտեմբերի 10-ին, որոնցով բողոքում էին, թէ նախկին պատգամաւորների ձեռքով ընտրութիւն կատա-

բելը «հարստահարութիւն է իրաւանց հասարակութեան» այն։

Բայց այս բողոքները չանցաւ, գուցէ և այն պատճառութ, որ ակնյայտնի ասօրինութիւններ կային նոցամէջ, օրինակ հէնց երկու եկեղեցու բողոքազիրների մէջ ստորագրուած էր միևնոյն անձն, որպէս երկու եկեղեցու ծխական։ և ընտրութիւնը կայացաւ։ Այդ ընտրութեան պիտի մասնակցէին Թիֆլիսի եկեղեցիների 54 պատղամաւորներ, բայց որովհետեւ «ի սոյն թուոյ պատղամաւորաց 4 անձինք փախճանեալը են, երեքն չգտանին ի պաղաքիս և ի մնացելոց ներկայացան միմիայն ներքոյ ստորագրեալ անձինք, որը և ընդ նախազահութեամբ «նորին Բարձր Սրբադնութեան վիճակաւոր Սուաջնորդ «Մակար Սրբեպիսկոպոսի ընտրեցին քուէարկութեամբ «հոգաբարձու ներսիսեան չայոց չոգեսր Սզգային Դպրոցի գհետեեալ անձինս...»։ Ստորագրել են քսան և չորս հոգի, և չնայելով սորան՝ ընտրութիւնը համարուելով վաւերական՝ առաջնորդը իւր՝ դեկտեմբեր 15 թ. 223 մանրամասն յայտարարութեամբ առաջարկում է ի հաստատութիւն Վեհափառ կաթուղիկոսին, կցելով նաև հետեեալը շորս բողոքների վերաբերմամբ։

« . . . Սմենախոնարհաբար յայտնեմ և զայս, զի ի ամերձենալ աւուր ընտրողութեանն և ի նմին իսկ աւուր «ի ժողովի անդ ընկալայ յոմանց ժողովրդոց չորից եկեղեցեաց քաղաքիս զշորա միանման բողոքազրութիւնս։ «սորա ի մտի ունելով զի ի յօդուած նորոգ կանոնադրութեան յիշեալ ուսումնարանին նշանակի «թէ յիւրաքանչիւր ժամանակի ընտրութեան նորոգ հոգաբարձուաց նախապէս պարտին ընտրել ի ժողովրդոց նորոգ պատղամաւոր, ուրբ ունիցին յետոյ ընտրել զնորոսդ չոգաբարձուաց «իսնդքեն յինչն զայնոսիկ զրութիւնսն ներկայացուցանել «Զերաւէ Սրբութեան և Սինօդին սրբոյ էջմիածնի ի տնօ-

«բինաթիւն» . ուստի ընդ սմին առաքելով զայնս ընդ որս «և զօրագիրն ընտրութեան կայտցեալ ի նմին աւուր առ «սրբութիւն Զեր, ի բարեհաճ կամս Զեր ապաստան առնեմ ծանուցանել կամ ոչ Սինոդին սրբոյ էջմիածնի . զի «ես չուննուիլ յայնժամ աւաջի աշաց զյիշեալ նորոգ կանոնադրութիւնն և չգիտելով հաւաստեաւ թէ արդարեն «գոյ այդպիսի յօդուած ի նմին, պատշաճ վարկայ հա «մածայնութեամբ ներկայ եղեալ պատգամաւորաց կատա «րել զՀայրապետական կոնդակ Զերդ Սրբութեան, որ ի «1 ն անցեալ հոկտեմբերի ընդ համարաւ 451, ձեռնադր «կելով նորօք յընտրութիւն նորոգ չուգաբարձուաց :

«Այժմ, Վեհափառ Տէր, Սինոդն սրբոյ էջմիածնի «հրամանաւ ի 5-ն ներկայ գեկտեմբերի ընդ համարաւ «1930, տուարէ առ իս զյիշեալ կանոնադրութիւնն վասն զանձնելոյ չողաբարձութեանն ի զործադրութիւն . ի կանոնադրութեան անդ յօդուած 11 - 12, զրի «անդամք «չողաբարձութեան և կանդիդատք նոցին ընտրին չորս «ամեայ ժամանակաւ ի ձեռն պատգամաւորաց, որք նոյն «պէս պահեն զիրաւունս խըրեանց չորսամեայ ժամանակաւ» . ըստ այսմ պակասի միամեայ ժամանակն ծառա «ցութեան ներկայ եղեալ անդամոց չողաբարձութեանն . «ուրեմն բարեհաճեցարուք Վեհափառ Տէր, կամ հաստա «տել զնորոգ ընտրեալ հոգաբարձուս հայրապետական «կոնդակաւ, արձակելով օրհնութեամբ հանդերձ զհինսն «և կամ յորդորել զնոսին շարունակել զամ մի իս զայն «պաշտօն համաձայն կանոնադրութեանն» :

Դեռ այս ընտրութիւնը չկատարուած սակայն կաթուղիկոսի դիտաւորութիւնը միանգամայն փոխւում է հոգաբարձական կազմակերպութեան վիրաբերութեամբ և ահա նոյն դեկտեմբերի 10 ին թ. 581 կոնդակով զգուշաւոր խրատներով հրամայում է Առաջնորդ Մակար Արքեպիսկոպոսին ներսիսեան Դպրոցի համար ընտրել 2010 լուսաւ Ա.

գործունեայ, հաւատարիմ, աղղասիք և տոհմական անձինք աստիճանաւորներից և աւագներից, և ԵՐԿՈՒ բազմափորձ և կրօնագէտ քահանաներ հոգաբարձական պաշտօն վարելու:

Դեկտեմբերի 10-ին դրած այս կոնդակը չփխտենք նրբ ստացաւ Առաջնորդը, ընտրութիւնից առաջ թէ յետոյ, սակայն յայտնի է, որ վերջինս նոյն ամսի 22-ին թ. 234 յայտարարութեամբ հետեւալ կերպով է պատճառաբանեում այդ կոնդակի անկատար թափնելը.

«Ըսկալիալ զհայրապետական կոնդակ սրբազնակառար օծութեան Զերոյ ի 10 ներկայ գեկտեմբերի ընդ «համարաւ 581, յորում ի միջի այլոց զգուշաւոր խրառուց հրամայեք ընտրել ԶՀՈՒ գործունեայ, հաւատաբիլիմ, աղղասիք և տոհմական անձինս թէ յաստիճանաւորաց և թէ, յաւաղաց ի բարեպաշտ ժողովրդականաց գրագարայնոցո, ընդ նմին և ԶԵՐԿՈՒ բազմափորձ և կրօնագէտ քահանայս ի պաշտօն հոգաբարձութեան ուսումնարանիս և այնպէս առաջի առնել Վեհափառութեան «Զերում զանուանս նոցա և զհամակամութիւն միր. առ «որ հարի համարիմ ծանուցանել Զերում սրբութեան. զի «որովհետև աւուրբք յառաջ հրապարակաւ կայացաւ ժողովն ընտրութեան նորոգ հոգաբարձուաց և առաջարկեցաւ յընտրութիւն բարեհաճ կամաց սրբութեան Զերոյ, և վասն դի՝ հրատարակեցաւ յունին ժողովրդականաց «թէ արդէն Սինօդն սրբոյ Էջմիածնի առաքեալ է առ «մեզ զիանոնաղբութիւնն ուսումնարանի տեղւոյս վասն «զործադրութեան, վասնորոյ պատշաճ վարկայ չձեռնար «կել ի կատարումն ներկայ հրամանի մինչկ ընկալայց ի «Վեհափառ Տէրութենէդ Զերմէ զվախճանական լուծումն «ըստ առաջարկութեան իմ յայտարարութեամբ ի 15-ն «ամսոյս ընդ համարաւ 223»:

Նորընտիր հոգաբարձութեան և նոր հրահանգի մա-

սին Առաջնորդի տուած յայտարարութեան զիջաւ կաթուղիկոսը և համարելով ընտրութիւնը արդէն կատարուած իրողութիւն՝ այս անդամ հաստատեց այդ ընտրութիւնը՝ թերեւս առաջիկային թողնելով նոր ծրագրի իրազործումը, սակայն հետևեալ ընտրութեան չկար այլ ևս 8. Մատթէոս կաթուղիկոսը և նորա վերջին ցանկութիւնը մնաց անկատար:

Ըստ ծանրակշիռ հանդամանկրներ, որոնք մի օր անշուշտ պատմութեան սեպհականութիւն կրառնան, առիթ էին տուել հանգուցեալ կաթուղիկոսին ընդունելու, որ ներսիսեան չոգեոր Դպրոցի հոգաբարձուների թիւը ոչ թէ տասներկու, այլ վեց լինին, և սոցանից էլ երկուաըքահանայ. այս դրութիւնը թէպէտև կաթուղիկոսի մահուամբ լիապէս չիրագործուեցաւ, սակայն մասամբ նա կատարուեց և յաջորդ ընտրութիւնների ժամանակ երկու նուագարձական կազմակերպութեան մէջ մտան և երկուքահանաներ:

Մեր նպատակից գուրս է ըննել՝ հարկաւոր են թէ ոչ հոգեորական ներկայացուցիչներ հոգաբարձութեան մէջ, որի իրաւասութեան սահմանը տարածում է տեսչի և ուսուցչաց ընտրութեան, ծրագրի մշակման և առհասարակ Դպրոցին հոգի և ուղղութիւն տալու վերայ, այն Դպրոցին, որ կրօնագէտներ և հայագէտներ պիտի տայ ազգին լինին սորա հոգեորական թէ աշխարհականներ, բայց մի բան մեզ համար միշտ պարզ է, որ Դպրոցի կանոնադրութիւն տուող չայրապետը, ինչպէս այդ երեսում է նորա Դեկտեմբեր 10-ի կոնդակից, խորին կերպով համոզուած է եղիլ, որ Դպրոցին պէտք չէ արդէն «առաքելոց թուով» հոգաբարձուներ և նոցա մէջ անհրաժեշտաբար տեղ պիտի ունենան և քահանայ ներկայացուցիչներ:

Այս տեսակէտից արդեան վեհափառ չայրապետի նորոգ կարգադրութիւնը ոչ թէ միայն ժամանակի պահանջ ենք համարում մենք, այլ և մի տեսակ մարմնացում նւոր երջանկայիշատակ նախորդի ցանկութիւննց: